

# CHÚA NHẬT LỄ LÁ

NĂM A: Mt. 26, 14-27,66

C: Người kể chuyện

**X: Chúa Giêsu**

S: Một nhân chứng

P: Dân chúng

---

C: Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo thánh Mátthêu

Khi ấy, một trong nhóm Mười Hai, tên là Giuđa Iscariô đi gặp các thượng tế và thưa với họ:

S: “Các ông cho tôi bao nhiêu, tôi sẽ nộp người cho các ông?”

C: Họ liền ấn định cho ba mươi đồng bạc. Và từ đó, hắn tìm dịp thuận tiện để nộp Người. Ngày thứ nhất tuần lễ ăn bánh không men, các môn đệ đến thưa Chúa Giêsu rằng:

P: “Thầy muốn chúng con sửa soạn cho Thầy ăn lễ Vượt qua ở đâu?”

C: Chúa Giêsu đáp:

**X: “Các con hãy vào thành, đến với một người kia nói rằng: “Thầy bảo, giờ Ta đã gần, Ta sẽ mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ tại nhà ông.”**

C: Các môn đệ làm như Chúa Giêsu truyền và sửa soạn lễ Vượt qua. Chiều đến, Người ngồi bàn ăn với mười hai môn đệ. Và khi các ông đang ăn, Người nói:

**X: “Thầy nói thật với các con: có một người trong các con sẽ nộp Thầy.”**

C: Môn đệ rất buồn rầu và từng người bắt đầu hỏi Người:

S: “Thưa Thầy, có phải con không?”

C: Người trả lời rằng:

**X: “Kẻ giơ tay cùng chấm vào đĩa với Thầy, đó chính là kẻ nộp Thầy. Thực ra, Con Người sẽ ra đi như đã chép về Người, nhưng khốn cho kẻ sẽ nộp Con Người! Thà người đó đừng sinh ra thì hơn!”**

C: Giuđa kẻ phản bội cũng thưa Người rằng:

S: “Thưa Thầy, có phải con chăng?”

C: Chúa Giêsu đáp:

**X: “Đúng như con nói.”**

C: Vậy khi mọi người còn đang ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra, trao cho các môn đệ và phán:

**X: “Các con hãy cầm lấy mà ăn, và này là Mình Thầy.”**

C: Đoạn Người cầm lấy chén rượu, dâng lời tạ ơn, rồi trao cho các môn đệ và phán:

**X: “Tất cả các con hãy uống chén này, vì này là Máu Thầy. Máu Tân Ước, sẽ đổ ra cho nhiều người được tha tội. Thầy bảo các con: từ nay, Thầy sẽ không còn uống chất nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống rượu mới cùng các con trong nước Cha Thầy.”**

C: Sau khi hát thánh vịnh, Thầy trò liền lên núi Ô-liu. Bấy giờ Chúa Giêsu bảo các ông:

**X: “Tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy trong chính đêm nay, vì có lời chép rằng: Ta sẽ đánh chủ chăn, và các chiên trong đoàn sẽ tan tác. Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Ga-li-lê-a trước các con.”**

C: Phêrô liền thưa:

S: “Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, riêng con, con sẽ không bao giờ vấp phạm.”

C: Chúa Giêsu đáp:

**X: “Thầy bảo thật con, chính đêm nay, trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần.”**

C: Phêrô lại thưa:

S: “Dù có phải chết cùng Thầy, con sẽ không chối Thầy.”

C: Và tất cả các môn đệ cùng nói như vậy. Rồi Chúa Giêsu cùng đi với các ông đến một chỗ gọi là Giêtsêmani và Người bảo các ông:

**X: “Các con hãy ngồi đây để Thầy đến đàng kia cầu nguyện.”**

C: Đoạn Chúa Giêsu đưa Phêrô và hai người con ông Giêbêđê cùng đi, Người bắt đầu cảm thấy buồn bực và sầu não. Lúc ấy, Người bảo các ông rằng:

**X: “Linh hồn Thầy buồn sầu đến nỗi chết được, các con hãy ở lại đây và thức với Thầy.”**

C: Tiến xa hơn một chút, Người sấp mặt xuống đất cầu nguyện và nói:

**X: “Lạy Cha, nếu được, xin cho Con khỏi uống chén này! Nhưng đừng như ý Con muốn, một theo ý Cha muốn.”**

C: Người trở lại cùng các môn đệ và thấy các ông đang ngủ, liền nói với Phêrô:

**X: “Chẳng lẽ các con không thức cùng Thầy được lấy một giờ ư? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi lâm cơn cám dỗ: vì tinh thần thì lạnh lẽo nhưng xác thịt thì yếu đuối.”**

C: Rồi Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai mà rằng:

**X: “Lạy Cha, nếu chén này không thể qua đi được mà**

## **Con phải uống, thì xin theo ý Cha.”**

C: Đoạn Người trở lại và thấy các ông còn ngủ; vì mắt các ông nặng trĩu. Người để mặc các ông và đi cầu nguyện lần thứ ba, vẫn lại những lời như trước. Sau đó Người trở lại với các môn đệ và bảo:

**X: “Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi, này sắp đến giờ Con Người sẽ bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Các con hãy chỗi dậy. Chúng ta hãy đi: kia kẻ nộp Thầy đã tới gần.”**

C: Người còn đang nói thì đây, Giuđa, một trong nhóm mười hai, và cùng với y có lũ đông mang gươm giáo gậy gộc, do các thượng tế và kỳ lão trong dân sai đến. Vậy tên nội công đã dặn họ ám hiệu này:

S: “Hễ tôi hôn người nào, thì đó chính là Người, các ông hãy bắt lấy.”

C: Tức khắc Giuđa tới gần Chúa Giêsu và nói:

S: “Chào Thầy”.

C: Và hôn hôn Người. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

**X: “Hỡi bạn, bạn đến đây làm chi?”**

C: Lúc đó chúng xông tới, tra tay bắt Chúa Giêsu. Ngay sau đó, một trong những người vẫn theo Chúa Giêsu, giơ tay rút gươm và chém tên đầy tớ thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu liền bảo:

**X: “Con hãy xô gươm vào bao: vì tất cả những kẻ dùng gươm sẽ chết vì gươm. Nào con tưởng rằng: Thầy không thể xin Cha Thầy và Ngài sẽ tức khắc gửi đến hơn mười hai cơ binh Thiên Thần sao? Mà như thế thì làm sao ứng nghiệm lời Kinh Thánh bảo: Sự thế phải như vậy?”**

C: Lúc đó Chúa Giêsu nói cùng đám đông rằng:

**X: “Các người cầm gươm giáo gậy gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp ư? Hằng ngày Ta ngồi trong đền thờ, giữa các người, mà các người không bắt Ta. Nhưng tất cả sự đó xảy ra là để ứng nghiệm lời các tiên tri đã chép.”**

C: Bấy giờ các môn đệ bỏ Người và chạy trốn hết. Những kẻ đã bắt Chúa Giêsu điệu Người đến thầy thượng tế Caipha. Nơi đây các luật sĩ và kỳ lão đang hội họp. Phêrô theo Người xa xa cho tới dinh thầy thượng tế. Tất cả công nghị tìm chứng gian cáo Chúa Giêsu để lên án xử tử Người. Và họ đã không tìm được, mặc dù đã có một số đông chứng nhân ra mắt. Sau cùng hai người làm chứng gian đến khai rằng:

P: “Người này đã nói: Ta có thể phá đền thờ Thiên Chúa và xây cất lại trong ba ngày.”

C: Bấy giờ thầy thượng tế đứng lên nói:

S: “Ông không trả lời gì về các điều những người này đã cáo ông ư?”

C: Nhưng Chúa Giêsu làm thình, nên thầy thượng tế bảo  
Người:

S: “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống. Ta truyền cho ông hãy nói cho chúng ta biết: Ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa không?”

C: Chúa Giêsu trả lời:

**X: “Ông đã nói đúng! Nhưng Ta nói thật với các ông: rồi đây các ông sẽ xem thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và sẽ đến trên đám mây.”**

C: Bấy giờ thầy thượng tế xé áo mình ra và nói:

S: Nó đã nói lộng ngôn: Chúng ta còn cần gì đến nhân chứng nữa : đẩy các ngài vừa nghe lời lộng ngôn. Các ngài nghĩ sao?”

C: Họ đáp lại:

P: “Nó đáng chết!”

C: Bấy giờ chúng nhổ vào mặt Người, đấm đánh Người, lại có kẻ tát vả Người mà nói rằng:

S: “Hỡi Kitô. Hãy bói xem, ai đánh ông đó?”

C: Còn Phêrô ngồi ở ngoài sân. Một đầy tớ gái lại gần và nói:

S: “Ông nữa, ông cũng đã theo Giêsu Người xứ Galilêa.”

C: Nhưng ông chối trước mặt mọi người mà rằng:

S: “Tôi không hiểu chị muốn nói gì?”

C: Khi ông lui ra đến cổng, một đầy tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó:

S: “Ông này cũng theo Giêsu người Nagiaret.”

C: Ông thề mà chối rằng:

S: “Tôi không biết người ấy.”

C: Một lúc sau mấy người đứng đó lại gần mà nói với Phêrô rằng:

S: “Đúng rồi, người cũng thuộc bọn ấy. Vì chính giọng nói của người tiết lộ tông tích người”.

C: Bấy giờ ông rửa mà thề rằng : ông không hề biết người ấy. Tức thì gà gáy, Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói: trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần, và ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết.

Trời vừa sáng, các thượng tế và kỳ lão trong dân hội họp bày mưu giết Chúa Giêsu. Họ trói Người và điệu đi nộp cho tổng trấn Phongxiô Philatô. Bấy giờ Giuđa kẻ nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận, đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ lão mà nói rằng:

S: “Tôi đã phạm tội vì nộp người công chính”.

C: Nhưng họ trả lời:

P: “Can chi đến chúng tôi! Mặc kệ anh!”



C: Anh ta ném những đồng bạc đó vào trong đền thờ và ra đi thất cổ. Các thượng tế lượm lấy bạc đó và nói:

P: “Không nên để bạc này vào kho vì là giá máu.”

C: Sau khi bàn bạc, họ lấy tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm làm nơi chôn cất những người ngoại kiều, bởi thế cho đến ngày nay ruộng ấy gọi là Haseldama, nghĩa là ruộng máu. Như vậy là ứng nghiệm lời tiên tri Giêrêmia nói: “Chúng đã lấy ba mươi đồng bạc là giá do con cái Israel đã mặc cả mà bán Đấng cao trọng. Và họ mang tiền đó mua thửa ruộng của người thợ gốm như lời Chúa đã truyền cho tôi”. Vậy Chúa Giêsu đứng trước quan tổng trấn và quan hỏi Người rằng:

S: “Ông có phải là Vua dân Do thái không?”

C: Chúa Giêsu đáp:

**X: “Ông nói đúng!”**

C: Nhưng khi các thượng tế và kỳ lão tố cáo Người thì Người không trả lời chi cả. Bấy giờ Philatô bảo Người:

S: “Ông không nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao?”

C: Chúa Giêsu cũng không đáp lại về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ trọng, quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Lúc ấy có một phạm nhân nổi tiếng tên là Baraba. Vậy Philatô nói với dân chúng đã tụ tập tại đó rằng:

S “Các người muốn ta phóng thích ai, Baraba hay Giêsu mà người ta vẫn gọi là Kitô?”

C: Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói cùng quan rằng:

S: “Xin ông đừng liên can đến vụ người công chính ấy, vì hôm nay trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy.”

C: Nhưng các thượng tế và kỳ lão xúi dục dân xin tha Baraba và giết Chúa Giêsu. Quan lại lên tiếng hỏi họ:

S: “Trong hai người đó các người muốn ta phóng thích ai?”

C: Họ thưa:

P: “Baraba”

C: Philatô hỏi:

S: “Vậy đối với Giêsu cũng gọi là Kitô ta phải làm gì?”

C: Họ đồng thanh đáp:

P: “Đóng đinh nó đi!”

C: Quan lại hỏi:

S: “Nhưng người này đã làm gì nên tội?”

C: Chúng càng la to:

P: “Đóng đinh nó đi!”

C: Bấy giờ Philatô thấy mất công, lại thêm náo động, nên ông

lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói:

S: “Ta vô can về máu người công chính này, mặc kệ các ngươi.”

C: Toàn dân đáp:

P: “Hãy để cho máu nó đổ trên chúng tôi và trên con cái chúng tôi.”

C: Bấy giờ quan phóng thích Baraba cho họ, còn Chúa Giêsu thì trao cho họ đánh đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá. Lính tổng trấn liền điệu Chúa Giêsu vào trong công đường và tập hợp cả cơ đội lại chung quanh Người. Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người và trao vào tay Người một cây gậy, họ quỳ gối trước mặt Người mà nhạo báng rằng:

P: “Tâu vua dân Do thái”

C: Đoạn họ khắc nhổ vào Người và lấy cây gậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Lúc đi ra, họ gặp một người quê thành Syrênê tên là Simon, liền bắt ông vác đỡ thánh giá cho Người. Họ đi đến một nơi gọi là Golgotha, nghĩa là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hoà với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng không muốn uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng: “Chúng đã chia nhau áo Ta, còn áo ngoài của Ta, chúng đã bắt thăm”. Rồi họ ngồi lại canh Người. Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau: “Người này là Giêsu, vua dân Do Thái”. Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu, một tên bên

tả. Những người đi ngang qua, lắc đầu chế diễu Người và nói:

P: “Kìa, người là kẻ phá đền thờ và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình đi! Nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá đi!”

C: Thượng tế cùng luật sĩ và kỳ lão cũng chế nhạo Người rằng:

P: “Nó đã cứu được kẻ khác mà không cứu nổi chính mình! Nếu nó là Vua dân Do thái, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa, nếu Ngài thương nó thì bây giờ Ngài hãy cứu nó, vì nó nói: “Ta là Con Thiên Chúa.”

C: Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người cũng nhục mạ Người như thế. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín, Chúa Giê-su kêu lớn tiếng:

**X: “Eli, Eli, lam-ma sa-bach-ta-ni!”**

C: Nghĩa là:

**X: Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi! sao Chúa bỏ tôi?”**

C: Có mấy người đứng đó nghe vậy nói rằng:

P: “Nó gọi tiên tri Elia.”

C: Lập tức một người trong bọn chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy dấm và cuốn vào đầu cây sậy rồi đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo:

S: “Hãy chờ xem Elia có đến cứu nó không?”

C: Đoạn Chúa Giêsu lại kêu lớn tiếng và trút hơi thở.

***(quỳ gối thình lạng trong giây lát)***

Bỗng nhiên màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt ra. Các mồ mả mở tung và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người. Còn viên sĩ quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giêsu, thấy đất chuyển động và các sự xảy ra thì thất kinh và nói:

P: “Đúng người này là Con Thiên Chúa”

C: Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng xa xa; họ là những người đã theo giúp Chúa Giêsu từ xứ Galilêa. Trong số đó có Maria Mađalêna, Maria mẹ của Giacôbê và Giuse, và mẹ các người con của Giêbêđê.

Tới chiều có một người giàu sang quê ở Arimathia tên là Giuse, ông đi gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Bấy giờ Philatô truyền giao xác cho ông. Vậy ông Giuse lấy xác, liệm trong một khăn sạch, và đặt trong mộ mà ông đã cho đục trong đá, rồi ông lăn một tảng đá lớn lấp cửa mộ lại và ra về. Còn Maria Mađalêna và bà Maria kia cùng ngồi đó nhìn vào mộ. Hôm sau, tức là sau ngày chuẩn bị mừng lễ, các thượng tế và biệt phái đến dinh Philatô trình rằng:

P: “Thưa Ngài, chúng tôi nhớ, lúc sinh thời tên bịp bợm ấy có nói: Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại. Vậy xin ngài truyền lệnh cho canh mộ đến ngày thứ ba, kéo môn đệ nó lấy trộm xác rồi phao đồn với dân chúng rằng Người đã từ cõi chết sống lại, và như

thế, sự gian dối này lại còn tai hại hơn trước.”

C: Philatô trả lời:

S: “Các ông đã có lính canh thì cứ làm như ý.”

C: Họ liền đi và đóng ấn niêm phong tảng đá và cắt lính canh giữ mộ.

**(Có thể nói ít lời suy niệm về sự thương khó của Chúa)**